

א. אלוות ישראלי עם ק"ס

יח. הנשמה הכללית של כנסת ישראל אינה שורה באיש הפרטי כי-אם בא"י, ותיכף כשבא אדם לא"י מתבטלת נשמתו הפרטית מפני האור הגדול של הנשמה הכללית הנכנסת לתוכו. ותוכן עליון זה פועל את פעולתו בין כשבא הדבר לידי רצון והכרה, בין כשבעל הדבר אינו רוצה ואינו מכיר כלל את ערכו. אמנם הבדל גדול יש בזה בין ההתגלות וההתרחבות של הנשמה הכללית, שכל שיהיה רצונו יותר חזק להכלל בנשמה הכללית כה תאיר בו באור קדשה, וכל מה שיכיר יותר את ערכה ואת גדריה, לפי אותה המדה תתרחב אצלו ותופיע עליו בשלל צבעים נפלאים של אורות קודש, עשירי גוונים, להרבות לו עצמה וחדות, גדולה ותפארת.

2. אלוות הקודש עם ק"ס

היסוד הכללי.

קא

האדם צריך להחליץ תמיד ממסגרותיו הפרטיות. המלאות את כל מהותו, עד שכל רעיונותיו טובבים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי, שזהו מוריד את האדם לעומק הקטנות, ואין קץ ליסורים גשמיים ורוחניים, המטובבים מזה. אבל צריך שתהיה מחשבתו ורצונו, ויסוד רעיונותיו נתונים להכללות, לכללות הכלל, לכללות העולם, לאדם, לכללות ישראל, לכל היקום. ומזה תתבסס אצלו גם הפרטיות שלו בצורה הראויה. וכל מה שהתפיסה הכללית היא יותר חזקה אצלו ככה תגדל שמחתו, וככה יזכה יותר לתפארת האור האלהי, כי שם מלא חל על עולם מלא, ולית שכינתא שריא באתר חסיר, וכיון דבאתר חסיר או פגים לא שריא, איך תשרה באתר שהכל נטול וחסר, ואין שם כי אם נקודה דלה מצערה ואפסית, שהיא הפרטיות האנוכית לבדה. והתביעה הזאת להיות תמיד נתון ביסוד הכללי, בצרורא דלעילא דביה חיי כולא, הוא יסוד נשמת הצדיקים המתהלכים לפני האלהים, ומתענגים על ד.

והם צריכים להתחזק לדעת את עצמות רצונם, ושלא לעזבו משום מגיעה שבעולם, רק תמיד יגדלותו יקדוהו ויפארוהו. ויזכו לברכת ד', מיסוד בכל מכל כל.